

preplezala novo smer v jugozahodni steni Gašerbruma I, 8080 m, v Karakorumu. Mareku je po štirih predhodnih poskusih le uspelo, da je dokončal svoje sanje o novi smeri v tako imenovanem Hidden Peaku oziroma Skriti gori nad ledenikom Baltoro v Pakistanu. In svoje sanje je poimenoval Satisfaction, smer pa sta plezalca posvetila Zdeněku Hrubýju, ki se je ponesrečil med enim od predhodnih poskusov. Smer sta Čeha preplezala v alpskem slogu. V 3000-metrsko steno sta vstopila 25. julija, na vrhu sta bila 30. julija okoli 13. ure, še dva dni pa sta potrebovala za sestop; njuna pustolovščina je skupno trajala osem dni. Stena, v kateri kljub razsežnosti ni prav veliko smeri, jima je postregla s težavami ED+ (M7, WI5+) in z naklonino 70°. Za ključni vršni del stene sta potrebovala tri dni, tam ju je namreč čakala slaba skala, prekrita s tankim ledom in snegom. Ponekod sta morala sneti rokavice, da sta lahko napredovala. Štiri dni sta preživela nad 7400 metrov, zadnji bivak sta imela okoli 8000 metrov visoko. Med sestopom po Japonskem ozebniku ju je najprej spremljajo močno sneženje z vetrom, drugi dan sestopa pa se je vreme umirilo, čeprav ju je ves čas spremljala grozeča nevarnost plazov. Marek Holeček je v jugozahodni steni Gašerbruma I doživljal že prave kalvarije, njegovi prvi poskusi pa segajo v leto 2009. Leta 2013 se je ob drugem poizkusu smrtno ponesrečil Hrubý, ki je med 1000-metrskim padcem čez steno imel pri sebi vso ključno opremo, tudi vrv, zato je bil Holečkov sestop pravi boj za preživetje. Naslednji poskus leta 2015 je bil spet neuspešen, leto pozneje pa je sledila kalvarija, ko je Mareka s soplezalcem slabo vreme za osem dni prikovalo v steno. Posledice so bile hude ozeblin, ki so zahtevale pol leta rehabilitacije. A tokrat so se sanje končno in na srečo uresničile.

Grand Capucin

Arnaud Petit in Nina Caprez sta štiri dni letošnjega poletja preživela v Grand Capucinu nad Chamonixem oziroma v pogorju Mont Blanca. Dvanajst raztežajev dolga nova smer, ki sta jo preplezala, se ponaša s težavami z ocenami do 8a, varovanje v njej

je večinoma klasično (metulji in zatiči), na kočljivih mestih in (vseh) varovališčih pa je nameščeno tudi 27 svedrovcev. Nekatere sta zaradi varnosti namestila po vzponu. Vzpon sta začela po Bonattijevi smeri, nato pa v tretjem raztežaju zavila levo, kjer so se začele največje težave, in nadaljevala po strmi in ponekod previsni steni naravnost proti vrhu, kjer je izstop verjetno identičen starejši smeri Ragni di Lecco, katere potek ni povsem jasen. Smer poteka po zajedah in počeh v dobrem granitu, prva plezalca pa verjameta, da bo postala klasika. Ocene po raztežajih so 6a, 6a, 7a, 6c, 8a, 7b, 6b+, 7c+, 6c+, 7a+, 6c+, 6a+, ime smeri pa je L'or du temps.

*Novice je pripravil
Boris Strmšek - Strmina.*

ŠPORTNO PLEZALNE NOVICE

Šprah preplezal 8c

Jaka Šprah je preplezal svojo drugo smer težavnosti 8c, in sicer Starec in morje v istrskem plezališču Limski kanal ter opravil še drugo ponovitev najtežje smeri plezališča. Smer je leta 2004 opremil začetnik plezanja v Pazinu Hrvat Ive Brajković, prvi pa jo je preplezal Franci Jensterle leta 2014. Od prvega vzpona v njej ni bilo opravljenih veliko poskusov. Lani jo je kot prvi ponovil Hrvat Goran Matika.

Kruder in Umazana igra (8b+)

Jernej Kruder je v plezališču Kotečnik preplezal smer Umazana igra (8b+) brez uporabe svedrovcev. Pri tradicionalnem plezanju (ang. trad climbing) se za varovanje uporablja izključno pripomočke, ki jih po uporabi lahko spet odstranimo in ne poškodujejo skale. Za uspeh v tej 25-metrski smeri, eni največjih klasik najboljšega štajerskega plezališča, je Kruder porabil tri dni študija, predvsem za lociranje namestitve varovanja. S tem vzponom je še enkrat pokazal, da postaja izjemno uspešen vsestranski plezalec s preplezanim balvanom 8C, preplezano 9b DWS smerjo, 9a smerjo, 8b+ večraztežajno in zdaj še 8b+ trad smerjo.

Prva 8a+ za Petro Glušič

Petra Glušič je v Nemčiji preplezala svojo prvo smer težavnosti 8a+. Do uspeha v smeri Desperado (8a+) v znamenitem plezališču Frankenjura je bila Petrina najtežja smer ocenjena s 7c.

Trojček medalj na evropskem univerzitetnem prvenstvu

V Splitu je konec julija potekalo evropsko univerzitetno prvenstvo v športnem plezanju. Tekmovalci so se merili v težavnosti, balvanih in hitrosti. Kot edina Slovenka (pod britansko zastavo) je na Hrvaškem odlično nastopila Ajda Remškar, ki je v balvanih osvojila prvo, v kombinaciji drugo in v težavnosti tretje mesto. Dolgoletna članica ŠPO Tržič, tudi nekdanja mladinska reprezentantka Slovenije, sicer že tri leti študira na Univerzi v Edinburgu. Tam trenira bolj kot ne samostojno in občasno z nekaj člani britanske reprezentance in je članica univerzitetnega kluba (Edinburgh University Mountaineering Club).

Svetovne igre: srebro Janje Garnbret

Na Poljskem so od 20. do 30. julija potekale 10. svetovne igre, ki predstavljajo največji športni dogodek za športnike v neolimpijskih športih. Primerljive so s svetovnimi prvenstvi in so vsake štiri leta organizirane pod okriljem International World Games Association (IWGA) leto po izvedenih poletnih olimpijskih igrah. Njihov glavni cilj je popularizirati neolimpijske športe in nekateri od teh lahko kasneje postanejo tudi del olimpijskih iger. To je v zadnjem obdobju uspelo ravno športnemu plezanju, ki bo leta 2020 del olimpijskih iger v Tokiu. Na tokratnih svetovnih igrah so se športniki za medalje pomerili v 31 športnih panogah. V Vroclav se je odpravila 16-članska slovenska odprava, med njimi tudi trije športni plezalci: Mina Markovič, Janja Garnbret in Domen Škofic. Najboljšo slovensko uvrstitev je dosegla Janja Garnbret s srebrom v težavnosti. Mina Markovič je bila 7., Domen Škofic pa je tekmovanje končal na 5. mestu.

Markovičeva srebrna na EP v težavnosti

Od 30. junija do 1. julija se je v italijanskem kraju Campitello di Fassa odvijalo evropsko prvenstvo v težavnostnem in hitrostnem plezanju. Na tekmovanju je v obeh disciplinah nastopilo 89 plezalcev in 85 plezalk iz 21 držav. Odlično se je odrezala Mina Markovič, ki je branila naslov evropske prvakinje izpred dveh let, tokrat je zasedla drugo mesto. Slovenski uspeh sta dopolnila Janja Garnbret s četrtem in Domen Škofic s petim mestom. Skupaj je na evropskem prvenstvu 2017 v težavnosti Slovenijo zastopalo 11 članov slovenske reprezentance v športnem plezanju. Novinki na največjih tekmovanjih Vita Lukan in Mia Krampfl sta si pripelzali 13. oz. 15. mesto, polfinalista Martin Bergant in Jernej Kruder sta tekmovanje sklenila na 23. oz. 27. mestu. V kvalifikacijah so nastopili še Tjaša Kalan, s 27. mestom tik pod robom polfinala, Urška Repušič je dosegla 33., Veronika Meke 39. in Milan Preškar 47. mesto.

EP v balvanih

Balvansko prvenstvo stare celine, ki je bilo hkrati sklepna tekma svetovnega pokala 2017 v balvanih, je 18. in 19. avgusta 2017 v Nemčiji okronalo tako nove evropske prvake v balvanih in kombinaciji kot skupne zmagovalce svetovnega pokala v balvanih. Na balvanski preizkušnji leta se je pomerilo rekordnih 292 tekmovalcev in tekmovalk iz 47 držav, od tega 175 fantov in 117 deklet, med njimi tudi devet članov slovenske reprezentance v športnem plezanju. Slovenija se je domov vrnila s kupom medalj. Janja Garnbret je pripelzala kar tri. V dveh tekmovalnih dneh je postala evropska podprvakinja v balvanskem plezanju, evropska prvakinja v kombinaciji ter zmagovalka zaključne tekme za svetovni pokal v balvanskem plezanju, ki ji je prinesla tudi drugo mesto v skupnem seštevku svetovnega pokala v balvanih za sezono 2017. Že tako izjemno bilanco slovenskih plezalcev je s tretjim mestom dopolnil Anže Peharc.

Novice je pripravil Peter Mikša.

PISMA BRALCEU

Hladen tuš v koči

V nedeljo popoldan, 20. avgusta 2017, sem po celodnevni hoji od koč na Krnskih jezerih čez vrh Krn na planino Kuhinja pripeljala skupino šestnajstih pohodnikov iz PD Nazarje. Po kar naporni sedemurni urni hoji smo vsi skupaj komaj čakali, da pridemo do koč, saj smo bili že pošteno žejni, malce pa tudi lačni. Pri koči pa hladen tuš. Oskrbnica je prišla ven, vprašala, kdo je vodnik skupine, brez pozdrava, brez vprašanja, kdo bo jedel, kdo bo kaj pil, njen napad je bil direkten: "Ker se niste najavili, ne bom stregla vsakega posameznika, poberite skupno naročilo. Prinesem vam zvezek, da boste zapisali." Dobro, pa bom to naredila, sem si rekla, in vprašala, če lahko potem pridejo plačat vsak zase.

"Ne, ker se s tem ne bom ubadala, pa tudi drobiža nimam."

Zgroženi niti verjeti nismo mogli, da se kaj takega lahko sploh zgodi, saj na koči sploh ni bilo nobene gneče. Ker so bili tudi ostali pohodniki priča čudnemu pristopu, smo pač povedali, da se na planinskih kočah kaj takega ne dogaja in da naj si vzame za zgled oskrbnika na vrhu Krna v zavetišču, ki delata v znatno težjih pogojih, pa sta nas bila zelo vesela in nam z veseljem postregla, kar je kdo želel. Tudi brez skupnega spiska naših želja. Ko je gospod – predvidevam, da oskrbnik – ki je medtem brezbržno sedel na stopnicah in kadil, slišal naše ogorčenje in komentiranje, je rekel, naj se speljemo.

Res smo to storili, hitro smo se "speljali" in šli čakati našega šoferja drugam, saj je imel zamudo. Torej so ostali brez zaslužka na koči, nam pa so ostale malo bolj polne denarnice in zelo grenak priokus za zaključek prelepega dvodnevnege potepanja po Krnskem pogorju.

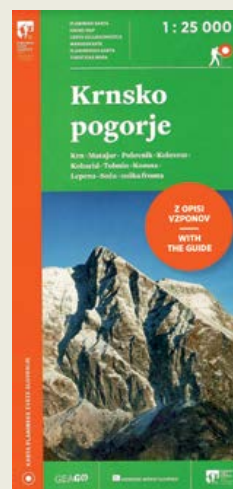
Kot vodniku Planinske zveze mi je nerazumno, kako se lahko za oskrbnika na planinski koči prijavljajo ljudje, ki nimajo osnovnih človeških vrednot, ki ne vedo, kaj je prijaznost

in lepa beseda. Da ne govorim, kako o planinah in življenju nas planincev nimajo pojma. Ne morem pozabiti obnašanja oskrbnikov in še danes razmišljam, kako je to mogoče, da tudi planinsko društvo ne opazi takega obnašanja, saj verjetno v vsej sezoni to ni bil osamljen primer.

*Vera Slokan,
načelnica vodniškega odseka
PD Nazarje in vodnica izleta*

LITERATURA

Krnsko pogorje. Planinska karta, 1:25.000. Ljubljana, PZS, Geodetski inštitut Slovenije in Geodetska družba d. o. o., 2017. 8,10 EUR.

Šesta karta PZS v novi podobi! Območje, ki je bilo še posebej zaznamovano s soško fronto in je še danes polno ostalin iz prve svetovne vojne. Veliko zanimivih ciljev, še več poti, vse pa seveda okoli Krna in imenitnega razglednika nanj – Matajurja. Torej bi karto zlahka poimenovali Krn in Matajur). To so, ob zdaj že dodobra uveljavljeni enotni zasnovi in visoki kakovosti, glavni poudarki nove planinske karte Krnsko pogorje. Nenazadnje tudi opis na naslovni strani pove dovolj: Krn, Matajur, Polovnik, Kolovrat, Kobarid, Tolmin, Komna, Lepena, Soča, soška fronta. V primerjavi z nekdanjo karto *Krnsko pogorje in Krn* (vzel sem kar prvo izdajo iz leta 1990) je nova tudi večja, sledi velikosti drugih novih kart in s tem pokrije tudi več goratega ozemlja, kot ga je prejšnja. Za občutek: